

QUIRIEN IS VOOR TWEE JAAR OP OOST-TIMOR IN ZUIDOOST AZIË OP ENGELSE LES TE GEVEN OP EEN MIDDELBARE SCHOOL. HIJ SCHRIJFT OVER WAT HIJ DAAR MEEMAAKT.

Het is alweer tien maanden geleden dat ik aankwam in Baucau op Oost-Timor om aan de slag te gaan als leraar Engels op een middelbare school. In het begin was het enorm wennen aan de nieuwe cultuur waar ik in beland was en het heeft dan ook wel enkele maanden geduurd voordat ik me er een beetje thuis begon te voelen.

LEVEN ALS EEN VREEMDELING

Het is vreemd om te ervaren dat je anders bent, dat je nagekeken en nageroept wordt, alleen maar om je huidskleur. Als blanke in Oost-Timor ben je niet de standaard zoals in Europa, maar ben je de uitzondering. Leven in een stad waar niet veel blanken wonen, werken of aanwezig zijn, is vreemd. Je bent een buitenlander of "malae" zoals ze hier zeggen. Kleine kinderen op straat hebben de gewoonte om je zo na te roepen. En ook volwassenen kijken

je vreemd aan als je door de straat gaat. Vooral in het begin, toen ik de lokale taal Tetum nog niet sprak, wist ik niet wat er allemaal tegen me gezegd werd. Het zorgt ervoor dat je met een bepaalde achterdocht naar de mensen op straat gaat kijken. Je voelt je anders, je voelt afstandelijkheid en onbegrip, het zorgt dat je je eenzaam en alleen begint te voelen.

LEVEN IN EEN
STAD WAAR NIET
VEEL BLANKEN WONEN,
WERKEN OF AANWEZIG
ZIJN, IS VREEMD.

FIDESCO

CATHOLIC ORGANIZATION FOR INTERNATIONAL SOLIDARITY

ONVERWACHTE VRIENDEN

Gelukkig ben ik niet alleen op missie en heb ik een Franse collega die hier met mij is. We ondersteunden elkaar en ook onze ervaringen samen in gebed voor God te brengen hielp. Maar het bleef lastig om te integreren in een lokale gemeenschap die niet gewend is aan blanken. Er was alleen één groep die ons van begin af aan, eerst aarzelend en later met veel kabaal, dagelijks kwam opzoeken. Een groep van wie ik voorheen niet had verwacht dat ze zo'n verbindende functie konden hebben: namelijk de kinderen uit de buurt. Jongens en meisjes die maar één dagdeel naar de basisschool gaan en de rest van de tijd op straat rondzwerven. Op zoek naar een verzetje, vonden ze al

OP ZOEK NAAR EEN
VERZETJE, VONDEN
ZE AL VRIJ SNEL
DE GANG NAAR
HET HUIS MET
DIE TWEE
INTERESSANTE
"MALAE"

vrij snel de gang naar het huis met die twee interessante "malae". Toen die twee buitenlanders ook nog eens leuke spelletjes en kleurpotloden bleken te hebben, was het ijs helemaal gebroken.

ALS GIJ NIET WORDT ALS KINDEREN...

Het is bijzonder om te zien dat deze kleine kinderen als eersten de angst overwonnen om ons op te komen zoeken en ook dat de afstandelijkheid die we van volwassenen

ervoeren, bij die kinderen nauwelijks te bespeuren was. In die zin kunnen we nog wat leren van kinderen die met een open blik, zonder vooroordelen naar de wereld kijken en de wereld nemen zoals zij is. Als volwassenen kunnen we soms denken dat we de wereld pas echt beginnen te begrijpen als we kind-af zijn. Maar de gereserveerdheid die we als volwassenen ontwikkelen, kan ons in de weg staan om de wereld en de mens puur te ontvangen. Kinderen kunnen ons dan zeker nog een les leren. Het is niet voor niets dat Jezus zegt: "Als gij niet wordt als kinderen, zult gij het hemelrijk niet binnengaan". Ω

Meer informatie of zelf op missie? Check www.fidesco.nl